

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ //

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι έφεδροι νά πολεμούν μόνο σαν κινδυνεύει ή ασφάλεια τούς τόπους. Τά βάρη και τά απότομα δέσματα τούς πολέμουν νά μοιράζονται αλληλέγγυα σύλλα τά πόλεμα τούς συνύλλογους. Η δημοκρατία νά γίνει άλληντό λαϊκή. Νά καλλιεργηθεί στα νησιά μας η «Αιγαίουπελαγίτικη Ιδέα». Νά υποστηθούν τα «αίτηματα» που δημοσίεψε η «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Μάρτης 25 Τετη

ΧΡΟΝΙΑ Β'. — ΑΡΙΘ. 1 (54)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της θεραπείας για την έγγραφη για τά φάρμακα τών άρρωστων της.

Τα φύλα πέτλεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ

Σήμερα η «Καμπάνα» μπαίνει στη δεύτερη χρονιά της. Δέν έχουμε γά πούμε τίποτα για τόν θετεκόν αγώνα πούκανε όλον τόν περιορέαν ή οίο γύρω στα συμφέροντα της τών έφεδρων — απ' τήν οποία προέρχεται — καὶ τούς στωχούς λαούς.

Στο δεύτερο χρόνο μπαίνει με τήν υπέρσημην την άντερση της θεραπείας την άγωνα της με τό δέσμο κουράγιο, περιφριώντας με τόν ίδιο τρόπο όλα τά έμποδια που τής ζέρνει ή αντέρση. Εύχαριστούμε όλους όσους τήν υποστήσαν με τήν συνδρομή τους καὶ παρακαλούμε όλους όσους για τή διάδοση της.

Μπαίνοντας στη δεύτερη χρονιά η «Καμπάνα» διλώνει πώς άπό κάθε συνδρομή που θα έγγραφει ή κάθε όργανωση (έφεδρει, έργατική, ή φιλανθρωπική) τά ΙΙΙ οι θα καταβέτωνται στό ταμείο της όργανωσεως που θα τήν έγγραφει, για τά φάρμακα τών φτωχών άρρωστων της.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΗ Ο ΛΑΟΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Άρθρο του κ. Θ. ΛΕΦΚΙΑ

— Τό δόγμα τής έποκης

Δέν μπορεί πιά κανείς νά άμαρτούλλεις ή της κατάντης δόγμα οικονομικού της έποκης μας ή έδειναν νά γίνεται καὶ εἰς οίο λά, με οίο μπορεῖται λεγότερη δουλειά καὶ λεγότερους όπους.

Η προσπάθεια της έφαρμογής του δόγματος αύτού, ενώ ήτανε όλλοτε λέγη καὶ περιωρισμένη, σήμερα κατάγεται κοινή σε όλους τούς διεπολατικούς κύκλους.

Έτσι τό δόγμα αύτό που περιλαίνει μέσα του τό φαυλότερο καινωνικό πνεύμα, είναι ή αίτια της φτώχειας καὶ της κακοκριτικής του. Έλληνες λαούς, που ή ζώντας μέτη μέρα διαρκώς καταροτερεύει, ή δειτά του γίνεται διαρκώς άθλιότερη καὶ ή γίνεται του πάσχει κάθε τόσο καὶ περισσότερο, απ' της διάφορες έπειδης καινοτομίες αρρώστιες καὶ της άλλες που ακολουθούν τήν έξαντην του ανθρώπινεν θρησκείαν.

Πιά νά ένγονθει πώς συμβαίνει ώστε τό δόγμα αύτό που είπαμε νά είναι καὶ ή άφορη τής μεγάλης καινωνικής διατυχίας που μάς δέρνει, εξιμιστεί οπορεωμένος νά ρίξουμε ένα βλέμμα έρευνηκό στην οίκονομική γύρω μας κένηση.

Ο καλλίτερος τρόπος της ακοπής καὶ άνεργης κερδοσκοπίας

Βέβαια δικαίεσσος τρόπος κερδοσκοπίας, χωρὶς ίδρο καὶ χωρὶς βάση, είναι δη παγγελματισμός που δημιουργήθηκε γύρω στήν αγοραπωλησία του ανυπότιμου θρησκείας.

Τό συνάλλαγμα πήρε θέση πραμάτιας έμπορεύσιμης που μεταφέρεται από χαρτί σε χαρτί άνοικα καὶ περισσότερος με άντη στοιχείο.

Έφ' ίσων λοιπόν τό συνάλλαγμα έγινεν έμπορεύσιμο ίδρος, είτε φυσικό νά ζητεται από τούς έκπειτες του ή καθημερινή υπερέψωση τής τιμής του, δημοσίευει καὶ μέσα στήλα είδη τούς έμπορους, που άντασσονται με τό νόμισμα τό ίδιον.

Πώς δημος κατορθωται ή υπερέψωση τούτη; Είναι φυσικό πώς διο παρακρατούντες συνάλλαγμα τούς ή προστατεύουν τό μέρος στήν διαφορά της έξιας μεταξύ συναλλαγμάτων καὶ ένθινου ιμισμάτων (τής δραχμής) καὶ ή διαφορά αύτη μεγάλων διο πέφτει ή άξια τούς δευτέρους. Ή άξια πέφτει σταν δέν υπάρχει έγκηση μεγάλης ή δέν δέν είναι πληθωρισμός.

Όσαν, λοιπόν, τό συνάλλαγμα παρακρατεται αποκλιμας από τους κερδοσκόπους, τό νόμισμα είξη αντιθέτους κερδοσκόπους που βοηθούν τής έγκησης.

Η άξια του τότε πέφτει καὶ ή μερικοποιητική πράξη πέφτει τέλος για τά ξαναρχίσεις από την άρχη. Δέν είναι βεβαίως έγκηση της στιγμής νά έξετασθει τά διάφορα αίτια που βοηθούν τότε ή πράξη της αιγαίουπελαγίτικης αύτού πόλεμο

πού ένεργει με τάξη μέραπλων καὶ παρθένων μαζίς μεταξύ του πόλεμος από την μεταξύ της θησαυράλησης καὶ παχαντεται οι δέ μεγάλες μάζες του λαού νά στερούνται καὶ γά πεινούν.

Θέλειστομε μονάχα τίς συνέπειες — συνέπειες οίτερες καὶ έργη μετατίκεταις, που προέρχονται από την έλειψη προσπάθειας αύτης της τάξης.

— Πρώτος αντέχτυπος στόν προϋπολογισμό του Κράτους

Τό Κράτος διατίθεται στήν φορολογική του απόδοση, κάτιας τόν προϋπολογισμό του στήν άρχη του χρόνου, προσπάθωνταις ή ίσους της τέλεος καὶ τά έξουσης του προσπάθειας της τάξης.

— Πρώτος αντέχτυπος στόν προϋπολογισμό του Κράτους

Τό Κράτος διατίθεται στήν φορολογική του απόδοση, κάτιας τόν προϋπολογισμό του στήν άρχη του χρόνου, προσπάθωνταις ή ίσους της τέλεος καὶ τά έξουσης του προσπάθειας της τάξης.

— Καὶ τό κακό της άνεργης έδω έχει τήν άφορημένη.

— Εδώ, λοιπόν, έχει μιά άπ' τίς πρόστιμος καὶ πλείσμα που γεννά νά δημιουργήσεις της φανερών πού πάντας καὶ έργων καὶ γεωργική προσαργύρων τους, μά καὶ αύτες ακόμα οι καλοδρομισμένες έπιχειρήσεις άναγκάζουνται πολλές φορές νά κλείσουν καὶ νά πετάξουν στό δρόμο ένα πληθυσμός έργατων, που άπ' αύτες διεπούνται.

— Καὶ τό κακό της άνεργης έδω έχει τήν άφορημένη.

— Εδώ, λοιπόν, έχει μιά άπ' τίς πρόστιμος καὶ πλείσμα που γεννά νά δημιουργήσεις της φανερών πού πάντας καὶ έργων καὶ γεωργική προσαργύρων τους, μά καὶ αύτες ακόμα οι καλοδρομισμένες έπιχειρήσεις άναγκάζουνται πολλές φορές νά κλείσουν καὶ νά πετάξουν στό δρόμο ένα πληθυσμός έργατων, που άπ' αύτες διεπούνται.

— Καὶ τό κακό της άνεργης έδω έχει τήν άφορημένη.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.

— Από τέ γεννήθηκεν ή αίσχροκέρδεια τῶν έπαγγελμάτων οι καθεστωτικοί που μάζευαν τά πολλά.</

ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΕΡΑΣΜΑ

Καὶ τὸ δεντρό ποὺ τύδινομά σου χάραξες
μιὰ αγριεμένη τοῦ Γεννάρη μέρα,
τώρα μὲ μύρια λοιλούγια στολίστηκε
καὶ μὲ εὐθυδές γύμωσε τὸν ἄγρεα.

Καὶ τήγην παρδά ποὺ τύδινομά σου χάραξες
μιὰ μέρα πούχε μέσα τῆς τὸ Μάτη,
ἄγριος τώρα τοῦ Γεννάρη δὲνεμος
ψυστὰ σὰν κάπη νὰ μοιρολογεῖται.

M. Τζάκης

ΤΡΑΓΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗ ΤΕΡΜΑΝΙΑ

Μόνορο 29 τοῦ Φεβραρίου 1924,

Σαν κυριαρχῶν δὲ τὸ διέβασμα σὸν Σεμινάριον διαπλωνούμενοι σιγῇ καρέκλα μου καὶ μὲ τὸ άκρωπανισμένο τοῦ γιγαντοῦ θερμοῦ τραγουδιοῦ τοῦ καλοριφέρ — πόσο στρατιώνων μπροστά του καὶ οἱ ποὺ ζεστές έρετοικε; ματινάδες — μάρτιν τὰ μάτια μού νὰ χαρέψουν τὸν χίλιο — χιλιάδες τόμους, ποὺ φροντιστικά εἰναι ἀραδιασμένοι ἐδὼ μέσα καὶ λέγω μὲ μεγίλη θλίψη: — Πόλες πλάκαρια στάπεδες ιδίας γιὰ νὰ σκύψω πάνους σ' ὅλα μέρη τὰ βιβλία; Καὶ λυπαρούγια τοῦ γὰρ μήνη ἔχει 100 ώρες τὸ μερονύχι τούλαχιστο: — Πότες εἶχανταί οἱ 8 ποὺ κλείνει τὸ Σεμινάριο δὲν τὸ πέργω χαυτέρι. Παρομοίως τὴν μεγάλη ολόγρα σείσα γύριστο μὲ δύο σφυριά, ποὺ κοπανά τις ώρες βουβά, καὶ μὲ πάνουν τὰ νέρων μου τὸ τάβλετο. «Είσι ξαύροι πῶ; κοπιαῖα γιὰ νὰ λυσώσεις καὶ τὴ ζωή μας.

Ξέρας τοῦ ἔκανε προχεῖτο τὸ βράδυ; «Ημούνα μονάχη μονάχαμεις οἱ ἀπειρά πεντάπατα, τὸν σφραγίδωνται μέσα στὰ φύλλα ἕνδεις τὸ βίλιον στριμωμένο τὸ καθένα. Δοικόν μὲ τίτασες ἔτοις μῆτρας ἔναντια σ' ἀφρό τὸ πελώριο γελόγη ποὺ δὲ βροντᾶ, γιὰ νὰ μήνη ἀνησυχεῖ τὴ σέψη κανέναν ποὺ διαβάζουν. Τὸ συχάλιου μας, γιατὶ ψηφίλα καὶ βουβί μετράσα τὴ ζωή μας. Διὸ πελώρια ποδάρια μράχης θαρρεῖς πῶ; μοῦ χαρακαλέβινο, πλάκε φρέδες τὸ μαλό. Νὰ μὲ σταματᾶ ποτὲ, ἔτοις σκεπάσμουνα. Καὶ ἔπιασα, μιὰ στημή ποὺ δὲν ἔταν κανένας, τὸ μεγάλο δειχτή ποὺ δὲ καθηγητῆς δειχνεῖς αὐτὸν μὲ προθιάλεις; δειχνεῖς τίποτα στὸ χρόνο, μὲ τὴν γένεσιν τοῦ πολέμου αὐτοῦ νὰ παπιέτεονταν τὴν άσπρη πλάκα μὲ τὰ ξερογιλιφιά, ποὺ ομαδιώνουν τὴ ζέπη μας.

Μὰ δὲ βραβεῖσαν ἀποφαλισμένο, δὲ χιλιάποτες διάστασες εἶναι χωμένο μέστο στὸν τούχο. «Ἐπειτα γειώσα μὲ τὸ κάρυμα μου. Μέστο σὸν Σεμινάριο δὲν πράσαμεσκαὶ ἔνα σάγρα: Τὸ δολόγη καὶ τὸ καλοριφέρ. Τὸ ωρό, ἡ γεροντική, σωτηρίη, δυνατή σκέψη, τὸ καλοριφέρ, τὸ ζεστὸ τραγούδι καὶ ἡ φιλοσοφία τῆς ἀνοικτῆς καρδιᾶς; Ηστής. «Είσι εἶνες Πρέπει κανεὶς κάτι νὰ μεσεῖ καὶ κάτι ἄγαπη, ἀλλὰς ἡ ζωή καὶ ἔνα νέημα δὲν ἔχει. Κείνοι ποὺ μισοῦν ἡ μαγιστρία μονάχα εἶναι μιούς ἀνθρώπου, ἀντηλήσοτοι, σακατίσεις ψυχῆς, μοῦ φαινονται... Μὲ παραπέντε νὴ φιλοσοφική σκέψη καὶ εἶναι τόσο κρύα καὶ γρά γενιάρια.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΣΤΙΣΤΙΣ

Τὶ τρέβησε ὁ ἄθεωπος μὲ τὸ παρεπανωνούμερο, ποὺ πάτησε σκλήριος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια διὰ τὸ πατογείρει)

.... Πετράχειλα, ἀπόψε μὲ μούρη σου εἶναι πιὸ σκοτεινή καὶ τὰ μάτια σου στέκουν ἀκίνητα σ' ἔνα σημάδι, πολλή ὥρα. «Ολο καὶ συλλογίζεσαι, κι' ἡ σκέψη σου εἶναι δύσκολη, τυλιγμένη, μικρὰ-μικρὰ κάτια, κάνεις ἔναν ἀγώνα γιὰ νὰ κρατηθεῖς σὲ σίγουρο στοχασμό. Θαρρεῖς πῶς δὲ τὰ πράμματα ποὺ βάλεις στὸ νοῦ σου εἶναι δίπλα σου καὶ κάνεις νὰ τ' ἀγγίζεις, οὐδὲ νὰ μου λέσ: — ἐδὼ, μέσος στὰ γένια μου, στριφογυρίζουν οἱ ἀναμνήσεις, γλιτστρόνταις ἡ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη, σᾶς. Ζεστοὶ κόμποι λισ μένο δάσημο, ποὺ στάζουν ἔνας καὶ αἰσθάνονται μιὰ δροσιά γιὰ χορδέβει τὸ πρόσωπό μου, ὑστερά ἀπὸ κάθε φορά πενθεὶς στάζει. Λέω, ἀπόψε νὰ πλαγιάσουμε νωρίς. Ασκάνα πιά, κι' ἡ κούνιαση πούρη διαποτραβιέται στὰ ματόκλαδά μου μοῦ φαίνεται σᾶν ἔνα πλούσιο ἀγαθό, ἔνα στυφό πιοτό, ποὺ τὸ ουντυχάνεις πολὺ σπάνια, διαν σοῦ ἔρθεις ἡ ἀνάγκη νὰ πάψεις νὰ συλλογίζεσαι ὁμορινά, καὶ πρέπει

νὰ εἶσαι μιὰ ρόδα ποὺ γυρίζει στὴν τόχη ἡ ἔνα χτηνός....

— Θὰ βρέξει.

— Δὲν τὸ ζαΐζεις. «Ο ούρανός μπορεῖ νᾶισι γεράτος ἀστέα, δοκάνθαρος, πολλή ὥρα. «Ολο καὶ συλλογίζεσαι, κι' ἡ σκέψη σου ποὺ ἔχουμε στὴν πατὸ δα μας. Δὲν βρίσκεται μιὰ σκιμάδα νὰ δοῦμε ούρανὸν ἀπὸ δῶ μέσα.

— Νοιώθω τὶ γένγρασία στὰ ποδάρια μου. Πότε-πότε μοῦ φαίνεται, πῶς σιέτοις ἡ γίς, σᾶς νὰ γίνεται σεισμός. Θὰ βρέξει πολύ.

— Α μᾶς ζεστηκώσουν ἔβριο;

— Μπορεῖ νᾶναι μπουσίνι, Πετράχειλο. «Ολο καὶ κακοβάζεις.

— Τὸ κάμα ποὺ ἔγανε τὸντες τὶς μέρες, μὴ νοιάζεσαι καὶ θὰ ξεπάσει.

Σκέβεσαι ποὺ μπορεῖ νὰ βρίσκεται

— Η Αννική;... Νά, εἶναι μιὰ μεγάλη ἔξόπορτη, κι' ὅπως τὶς ἔχουν νὰ χωνεύουνται, θάσης τὸν δῆμο.

— Τοὺς πηραγαν δικά μας καράβια καὶ τοὺς πηραγαν σὲ δικό μας τόπο.

Θὰ τοὺς σπλαχνιστοῦν, σᾶς νᾶσουν ἐσὺ δὲνεις...

— Τὸ ζαΐζω. «Οξεινὸν μένα, δολοὶ τοὺς εἶναι σκιλιά γιὰ τὸ μωρό

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Γιὰ σένα τάχω τὰ δνειράς
τραγούδια καμαρένα,
νὰ σε σὲ τὰ πεῖ τάχειλι μου
σιγά-σιγά, ζεια ζεια.

Μὰ σὰ θὰ πιάσουνε τὰ δυδ
τὰ χειλιά μου νὰ λένε,
θὰ δεῖς καλή μου καὶ τὰ δυδ
τὰ μάτια μου νὰ κλαίνε.

Θ. Δεφηλας

· Ο Ο τάβος γιρό ἄ κατα μέν τὸ πρόσωπο του λαμπέντινο στὸν μερέσσεσ σε καὶ βγάζει κάτιον ἀπὸ τὸ σκεπαστεῖσα πόδι μούσκειας ἢ τὸν ίδρος, γιατὶ ἡ θερμή σενὴ τὴν ὥρη, εἶναι πάντα βρασά Δὲ λέγει τίποις. Σὲ φε καλό, δσο κ' ἔγα πώ: ἡ θέση του δὲν είναι καθόλου καλή. Μὰ ζεπτεῖ πάντοις, ἀφύγω χωρίς νὰ τοῦ πῶ πιπότιστα.

· Άλλα δὲ! Πρέπει νὰ τοῦ μαλήσω. Γέρων απάνω του, καὶ μωυσούρζον κατέ.

· Ακούει, καὶ τὰ γένεια του δραχίζουν νὰ τρέμουν. Κ' ύπερος μὲ τὸν ίδιατερο τόνο τῆς πατρίδας του, μοῦ λέαι μὲ μάρφωνή γιατὶ ζητεῖται στρεμουλαστή.

· Γά την ὥρα διδούσα στὴν Πατρίδα εἴναι μάτια ἄν πρέπει νὰ δώσω καὶ κανένα κέρι...

· Τὸ μοναδικό μάτι ποὺ τοῦδενειν γιούμεσται ἀπὸ δάκρυα. Καὶ καθὼ; βλέπω τὸ χέρι του ποὺ δὲν είναι πλήγωμένο, τοῦ τόση γρίγγης.

· Την πλησιάζω τὸ χέρι μου στὸ πεταγμένο μάτι τοῦ Οκτάβιου, κάνει μιὰ κινητή πρός τὰ πίστα.

· — Ο δὲν φριβούμαι καθόλιον. Καὶ προσθέτει μὲ μάρφη περιφένια:

· — Όποιος ζέησε στὸ χαράκωμα 108 δὲν έχει πάντα τὸ φριβάται τίποτο.

· — Τότες, γιατὶ τριβέσαι πώ; πού;

· — Τὸ κεφάλι μου, τροβέ έται μονάχο τον. «Έγινε, οὔτε τὸ σκέπτομαι.

· Οιαν οἱ μπάτες μπούνε καλά, δια πομένει μνοιχτέ, γιατὶ νὰ μπορεῖται τὸ δεῖ κανεῖ, μὲ μάρφη περιφένια.

· Χαμογελά, παπατεύει τὶς μπάτες, κατέται τὸ κομμένο χέρι του, φαίνεται σὰ νὰ είναιται σε μακρινές διαμήνυσες καὶ μουσούρζες.

· — Μοῦ είναι άδιαφόρητο. Ποιδ κορτού θὰ διαφέρει, Ποιδ κορτού θὰ είναι τόσο μεγάλη. Θὰ τὸ σιάζουμειδιό ματί τόσο καλά, πού προσθέτει τὸ πρόσωπο του Οκτάβιου, είναι εινάρειτο, μὲ ζωή, μὲ γλύκα. Τὸ βλέπω μὲ μέντηνος καὶ τοῦ λέων.

· Χαμογελά, παπατεύει τὶς μπάτες, κατέται τὸ κομμένο χέρι του, φαίνεται σὰ νὰ είναιται σε μακρινές διαμήνυσες καὶ μουσούρζες.

· — Μοῦ είναι άδιαφόρητο. Ποιδ κορτού θὰ διαφέρει, Ποιδ κορτού θὰ είναι τόσο μεγάλη. Μά... μοῦ είναι άδιαφόρητο...

Μετάφραση Τέρ.

· ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
Δικηγόρος
· Εφεδρος ξέιωματ, τοῦ Σεραποδιμεον
Γραφεια: Όδος Αγίου Συμεων

· ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
· Α αλαρμίνα πάσαν ποινική, διστική
και δισκητική υπόθεσιν.
Γραφεια εν' Αθηναις—Οδος Αιόλου 148

· ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)
Ελδιδης παθολόγος

· Σπουδίστας εν' Παρισίοις και Βεννυ
Δέχεται και' έκαστην εἰς τὸ Φαρ
μακείον Ηλιάδου. Πάντας τοὺς έ
φεδρούς μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέ
σμού δωρεάν. Εκάστην τὸ σκαρτόνη
τοῦ πρώτου, και σωπανίν.

· Τοιανδηνά πρόσωπα είναι πολλά περιφένια
τοῦ Οιτάβ. Κι θιόμαντο το τόσο στρατιώτη.
· Από βιθεύτη άκουνται κανονίες πού
θαρρεῖς και ξεσκίζουν τὸ σκοτάδι, και νοντας τη σάλλα νὰ το ζεβά.